UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

7. Dies Februarii. Mori malè times, & malè vivere non times.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

Visual Library

nibus, qui in fugaciſſimæ vitæ articulo, quæ vix unius diei limitibus includitur, cælo propoſito, & iis bonis, quæ nec oculus vidit, nec auris audivit, ore inhiante umbras ſtupent, ſeque totos in luto volutant? Donec emergentes è luto, repentè mergantur in orco. Aurem illis vellicat Poëta dum ita cantat.

Eſt tibi vita brevis, modo vivis, cras morieris.

7. DIES FEBRUARII.

Mori malè times, & malè vivere non times.

S. Auguſt. de temp. ſerm. 239.

Mors eſt I. Echo vitæ.

CUm avari ſtudioſè quærant, quo diteſcant; mæſti quo exhilarentur, infirmi quo ſanentur, ambitioſi quo exaltentur: cur qui mortem adeò timent, non quærunt remedium, quo illam non timeant? Malè timetur, quod noſtri eſt arbitrii non timere: Illud metue, unde mors redditur metuenda; hoc eſt vitam malam. Rogatus à Socrate Plato, quomodo in vita ſe geſſiſſet, & quomodo in morte ſe eſſet geſturus. Audi reſponſum magis Catholici, quàm Ethnici. *Scito*, inquit Socrates, *in juventute operam me dediſſe, ut benè viverem, in ſenectute, ut benè morerer*: quare cum & honeſta vita fuerit, & mortem lætus exſpectem: nec vita mihi dolori eſt, nec mors timori erit. O vitam in hac perpetua morte verè vitalem, ſic eam inſtituere ut nec vita ſit dolori, nec mors timori. Vis ad

hunc felicitatis apicem gliſcere? Attende. Duæ ſu
res,quæ difficilem hominibus mortem efficiunt;
amor ſcilicet ejus,quod relinquimus,vel metus ej
quod exſpectamus. At cùm hæc vita nihil habeat
mabile, ſi bona præceſſerit vita, nihil mors qu
metuas, habet formidabile.

II. Ne mortem, ante tempus mortis timeas,
vivere oportet,ac ſi poſt horam unam eſſet emigra
dum. Decet priùs deſinere, quàm deſinas; fine
facere, quàm finem accipias; mori quàm moria
ſepeliri quàm ſepeliaris. Hoc eſt, priùs oportet d
ſinere malè vivere, quàm deſinas vivere. Hoc ſ
te impetres, ita facile è vita migrabis, ac ſi è don
una migres in aliam.Non eſt Chriſtiani velle ut tem
pore ad peccandum abundet, ad reſipiſcendum c
reat. Utinam temporis illius, quod cogitationib
de peccatis committendis, tribuis, ſaltem tertia
partem meditationi de obeunda morte tribuere
& quam ſolitudinem in explendis pravis cogit
tionibus collocas,eam in deflectendis ſceleribus co
locares! Totus mundus immiſſis habenis in fl
gitia cum ſpe ad frugem redeundi in ſenectute,
reſipiſcendi in morte, præcipitat. Omnium ſen
ſus eſt: Arctari creſcens pueritia non debet, ſe
nectus debilis vexari, utilis ætas à curis domeſtic
curſuque honoris abduci; juventuti aliquid dan
dum eſt. Deo quid? Animæ quid? Æternitati quid
Nulla videtur huic matura ætas. Nullus temporis, &
rerum cardo, donec ſuus neget prægnantem fœtus,
partumque toties differenti, vires negentur patien-
di. (a) *In die illa occidet Sol in meridie.* Idem fors tib
eveniet,

[a] *Amos 8.*

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

eveniet. In ætatis vere, in fortunæ flore, in media dignitatum luce, in feſto lætitiarum, aulæ, pomparumque ſplendore ac ſtrepitu, ad locum, punctumque ſupplicii venies.

III. Hoccine rationi eſt conſentaneum, cùm tot committamus uno ſolo die peccata, ut vel unico peccato deplorando tota vita non ſufficiat: ut deplorandis univerſis totius vitæ noſtræ peccatis non ampliùs quàm unicæ horæ ſpatium requiramus? Fateor, ea eſt Dei clementia, ut ſufficiat una hora, ut vitæ perditæ actæ te pœniteat. Sed auctor ſum, ut ſi velis unam horam pœnitendo impendere, ea ne poſtrema ſit. Suſpirium enim voluntariè emiſſum, cœlos penetrat: neceſſitate expreſſum, ne tecta quidem tranſit. O quæ cæcitas? Horam pœnitentiæ, veniæ, gratiæ, gloriæ deſtinatam cælitùs, ac donatam divinitùs, otio, fabulis, apinis, donari! O quàm illos lacerabit æterna pœnitudo neglectæ opportunitatis, qua brevi compendio cœlum ſibi aſſerere poterant. Si, quod abſit, tam execranda ſors, te interceperit, ut inimicum Dei mors te repentè opprimat, quo fletu, qua rabie, quibus ululatibus incuſaturus es illam ſocordiam, quo poſſeſſionem ſummi boni, excuti tibi de manibus non modò patiens tuleris, ſed eam ſponte reſpueris. Quàm amara recordatione revocaturus es articulos illos temporis, quibus flammas illas ſerviles, & atroces vitare, regnum illud perpetuum, ac ſecurum nullo negotio valuiſti adipiſci. Expende illud D. Gregorii. (a) *Omnipotentis Dei Miſericordia illius obliviſcitur, qui Omnipotentis Dei juſtitiæ fuerit*

[a] *In moral.*

fuerit oblitus: quia miſericordem Deum invenire poterit, qui eum juſtum non timet. Ne timeas p mortem judicium, time ante mortem Judicem, q nec pretio, nec prece eſt exorabilis. Juxta illud.

Judicis eſt recti nec munere, nec prece flecti.

8. DIES FEBRUARII.

Nunquam erit homini pejus in morte quam ubi erit mors ipſa ſine morte *S. Auguſtin. de Civit. cap.* 11.

Timenda mors illi qui commiſit timenda.

I. IN homine graviter infirmo, ut plurimum pœnitentia eſt infirma. Tametſi enim illius exercendæ adhuc ſupetat facultas; quæ tamen non difficultas? Obruent ægrotantem ægritudo corporis, & animi, dolor, infirmitas, inſomnia inquies, vigiliæ. Coquet febrilis ardor viſcera, obtundet gravedo caput. Quis modus diſcutiendæ ut par eſſet conſcientiæ? Morbus ingraveſcet, mittendus erit ſanguis, pharmatica ſorbenda, adhibenda remedia, faſtidio erunt medici, & cum vacillare ceperint, terrori. Ubi conclamatum fuerit, quàm gravis erit mortis nuntius. Sed quid? Quando circumdabunt me dolores mortis, torrentes iniquitatis, ac pericula inferni? Ponetur ante oculos anteactæ vitæ turpitudo, apparebit ſublato fuco peccatorum gravitas, in proximo erit damnationis periculum, & exorabilis ſæ-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN